

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824200375
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824200375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobcu: Silverside Financial services, s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Ružinov, Ružová dolina 6, IČO: 51 179 172, zastúpeného Advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Ružinov, Ružová dolina 6, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, o zaplatenie 9.060,13 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 18Csp/3/2024-105 zo dňa 7. novembra 2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku uviedol, že právny predchodca žalobcu (správca úpadcu Silverside, a.s. v konkurze) sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 9.060,13 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Silverside, a.s. v konkurze poskytla žalovanej úver, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 191,98 eur. Žalovaná sa so splácaním úveru dostala do omeškania, preto žalobca upomienkou z 03.06.2023 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru a na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov žalobcu; súčasne ju upozornil, že si uplatňuje zmluvné aj zákonné nároky spojené s omeškaním (zmluvnú pokutu a úrok z omeškania). Účinok zosplatnenia nastal dňa 30.09.2022 ex lege, keďže uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR dňa 29.09.2022. Žalovaná sa k doručenej žalobe vrátane príloh nevyjadrila. Dňa 01.10.2024 bol súdu doručený návrh na vstup nového žalobcu do konania a súhlas so vstupom do konania, ktorý žalobca odôvodnil tým, že 30.01.2024 bola medzi spoločnosťou Silverside, a.s. v konkurze ako postupcom a spoločnosťou IFIS investiční fond, a.s. ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok; dňa 01.03.2024 bola medzi spoločnosťou IFIS investiční fond, a.s. ako postupcom a spoločnosťou

AKM Collectors s.r.o. ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok a následne dňa 06.03.2024 bola medzi spoločnosťou AKM Collectors s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou Silverside Financial services, s.r.o. ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej prechádzajú na spoločnosť Silverside Financial services, s.r.o. všetky práva a povinnosti vrátane pohľadávok, ich príslušenstva a všetkých práv s nimi spojených. Súčasťou postúpenia pohľadávok bola aj pohľadávka voči žalovanej. Súd uznesením zo dňa 25.10.2024, č.k. 18Csp/3/2024 - 89 pripustil návrh žalobcu, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpil nový subjekt - Silverside Financial Services, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Plynárenská 7/B, IČO: 51 179 172, pričom uznesenie

nadobudlo právoplatnosť 05.11.2024. Súd citoval ust. § 60 CSP a na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nemá v spore aktívnu vecnú legitímáciu. Uviedol, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a nedostatok vecnej legitímácie vedie vždy k zamietnutiu návrhu meritórnym rozhodnutím (rozhodnutie NS SR sp. zn.

4Cdo 53/2001, resp. rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 99/2012, 2Cdo 283/2013,

3Cdo 201/2007). V aktívnej vecnej legitímácii ide o nositeľa oprávnení, v pasívnej vecnej legitímácii ide o nositeľa povinností. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. V konaní sa musí dokázať, že žalovaná osoba je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Vecná legitímácia musí existovať v čase vyhlásenia rozsudku. Otázku, kto je aktívne a pasívne vecne legitimovaný musí súd riešiť vždy medzi prvými. Ak návrh podá osoba, ktorá tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, ale nie je jej nositeľom, ide o nedostatok aktívnej legitímácie. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu má za následok zamietnutie žaloby. Súd mal v predmetnom konaní za to, že v spore nebolo preukázané, že skutočne došlo k prevodu práv, o ktorých sa koná, na žalobcu. Súd mal z predložených zmlúv o postúpení pohľadávok

(č. l. 67 až 83) vo všetkých prípadoch preukázané iba to, že medzi postupcom a postupníkom došlo k odplatnému postúpeniu súboru pohľadávok, pričom jednotlivé postupované pohľadávky boli vždy špecifikované v prílohe tej-ktorej zmluvy. Žalobca však napriek kvalifikovanému právnenému zastúpeniu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aké konkrétne pohľadávky boli postúpené, a teda nepreukázal, že vo všetkých prípadoch došlo aj k postúpeniu v konaní vymáhanej pohľadávky a že túto pohľadávku nadobudla spoločnosť

Silverside Financial Services (ktorú navyiac v žalobe označil už v tom čase neaktuálnou adresou sídla). Vzhľadom k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní súd žalobu zamietol. Dodal, že z ustálenej judikatúry súdov SR vyplýva, že ak sa zamieťa žaloba pre nedostatok vecnej legitímácie, je vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal žalobou vo veci samej. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva účastníkom konania, ale také poučenie by podľa názoru súdu presiahlo jeho poučovaciu povinnosť a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (rozsudok NS SR

sp. zn. 3Cdo 197/2010). Keďže súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v spore, s poukazom na tento nedostatok sa potom nezaoberal meritom veci, ani nevykonával v súlade so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania ďalšie navrhované dokazovanie. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že v konaní bola úspešná v celom rozsahu žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaná si však v konaní žiadne trovy neuplatnila, ani jej nevyplývali z obsahu súdneho spisu, preto jej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania, prípadne sa domáhal zrušenia veci a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/ a g/ CSP. Uviedol, že sa nestotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a tento považuje za nesprávny. Namietal, že súd porušil základné princípy civilného sporového procesu tým, že mu neumožnil vyjadriť sa k vyjadreniu žalovanej pred otvorením pojednávania v rámci mediácie. Podľa jeho názoru sa mohlo dospieť k zmierlivému riešeniu sporu, keď bolo evidentné, že strany sa usilujú o vzájomnú dohodu. Ďalej namietal, že súd porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces tým, že obmedzil jeho právo na to, aby mohol urobiť relevantné opatrenia k odstráneniu nedostatku súdneho konania, podstatným pre rozhodnutie o nároku vo veci samej. Uviedol, že súd uznesením vyhovel návrhu jeho právneho predchodcu a pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpil nový žalobca - spoločnosť Silverside Financial

service, s.r.o. Toto uznesenie bolo právoplatné, nikdy nebolo zrušené, preto on dôvodne predpokladal, že je právoplatne aktívne legitimovaný subjekt súdneho konania. Súd až v priebehu pojednávania zistil, že žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu, keďže táto nebola dostatočne preukázaná. Aj napriek zistenému nedostatku procesnej podmienky súd žiadnym spôsobom nezisťoval, či ide o odstrániteľnú alebo neodstrániteľnú vadu konania, čím sa dopustil procesného pochybenia. Súd následne uviedol predbežné právne posúdenie, zaoberal sa žalobou a zaoberal sa meritom veci. Jeho právny zástupca vzhľadom na uvedené zistenia súdu a predbežné právne posúdenie požiadal konajúci súd o doloženie dôkazu v lehote, k preukázaniu aktívnej vecnej legitímácie a k preukázaniu platne uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd ďalšie návrhy na dokazovanie zamietol, vyhlásil dokazovanie za skončené

a vo veci rozhodol rozsudkom. Bol toho názoru, že aktívna vecná legitímácia sa nemôže z konania v danom prípade úplne vytrátiť s následkom zamietnutia žaloby a zároveň by nemohol tak ostať právny stav, v ktorom by sa žalovaná zbavila svojej povinnosti plniť tomu, kto v konaní preukázal tvrdené právo. V konaní bol od začiatku konania aktívne vecne legitímovaný pôvodný žalobca, ktorý tvrdil a preukázal svoje hmotnoprávne legitímované oprávnenie, čo konajúci súd nijakým spôsobom nevyvrátil. Následne však došlo v priebehu konania k zmene subjektu na strane žalobcu, ktorým konajúci súd takúto zmenu uznesením pripustil. Pokiaľ by aj nastala situácia, že by uznesením takúto zmenu subjektu (z určitých dôvodov) nepripustil, nie je možné zrazu v uvedenom štádiu konania hovoriť o tom, že v súdnom konaní nie je nositeľom tvrdeného práva nikto a žalobu je z uvedeného dôvodu nutné zamietnuť. Poukázal na ust. § 80 ods. 1, 2 CSP s tým, že súd návrhu pôvodného žalobcu uznesením vyhovel, o čom svedčí vydané uznesenie. Z uvedeného dôvodu mal za to, že pôvodný žalobca v súdnom konaní preukázal postúpenie pohľadávok a on je tak aktívne vecne legitímovaným subjektom v konaní. Podľa jeho názoru má konanie aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tým, že v konaní bola pripustená zmena žalobcu, ktoré uznesenie bolo stále právoplatné, súd nemohol vydať rozsudok, ktorým žalobu zamietne pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Taktiež mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý by bol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, pretože týmto postupom sťažil jeho dôkaznú pozíciu, čo nespravodlivo vyústilo do neunesenia dôkazného bremena. Zároveň bol toho názoru, že predmetné skutočnosti nemohol v konaní pred súdom prvej inštancie použiť bez vlastnej viny, a to z dôvodu procesného pochybenia súdu prvej inštancie, tieto skutočnosti navyše neboli nikdy zo strany súdu a ani zo strany žalovanej namietané. V predmetnom konaní boli teda prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, a to návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré on bez vlastnej viny v dôsledku procesného pochybenia súdu v konaní nevyužil, pričom sa jedná hlavne o dôkaz - prílohu č. 1 k zmluvám o postúpení pohľadávok.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom spore, ktorý viedol k zamietnutiu žaloby. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie nemal pripustiť vstup nového subjektu na miesto žalobcu, pokiaľ následne v konaní vyhodnotil, že tento nie je aktívne vecne legitímovaný a z tohto dôvodu žalobu zamietol. Rozsudok považoval za prekvapivý, keďže nemal možnosť počas konania doložiť prílohu č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie.

6. Odvolací súd sa s námietkami žalobcu nestotožňuje.

7. Nedostatok vecnej legitímácie je dôvodom zamietnutia žaloby. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009). Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany konania, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva.

8. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta.

9. Vecnú legitímáciu má zásadne ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo, aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný závisí od toho, či on a aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe

čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktorý v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný) v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004).

10. V priebehu sporu pôvodný žalobca z dôvodu postúpenia pohľadávok navrhol vstup nového žalobcu do konania, ktorému návrhu súd prvej inštancie uznesením zo dňa 25.10.2024, č. k. 18Csp/3/2024-89 s poukazom na ust. § 80 ods. 1, 2, 3 CSP vyhovel; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 05.11.2024. Podmienkou vyhovenia takéhoto návrhu je v zmysle § 80 ods. 2 CSP, že sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti a súhlasí s tým ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Uvedené podmienky pre vyhovenie návrhu na vstup nového žalobcu na miesto pôvodného boli v zmysle citovaného ustanovenia CSP splnené.

11. Ako správne poukázal aj súd prvej inštancie, v spore boli predložené iba zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom posledným subjektom, na ktorý boli pohľadávky postúpené, je terajší žalobca, pričom konkrétne postupované pohľadávky boli vždy špecifikované v prílohe tej-ktorej zmluvy, avšak súdny spis takéto prílohy neobsahuje. Žalobca teda nepreukázal, aké konkrétne pohľadávky boli na neho postúpené a teda v danom prípade ani nepreukázal, že došlo k postúpeniu v konaní vymáhanej pohľadávky a že túto pohľadávku nadobudol práve žalobca. Záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný v spore bol správny a preto dôvodne žalobu zamietol.

12. Žalobca namietal postup súdu na pojednávaní, ktorý mu neumožnil sa vyjadriť k vyjadreniu žalovanej pred otvorením pojednávania a dospieť tak k zmierlivému riešeniu sporu, keď podľa jeho názoru bolo zrejmé, že sa strany usilujú o vzájomnú dohodu. K uvedenému odvolací súd uvádza, že je pravdou, že okrem ustanovenia § 179 ods. 2 CSP obsahuje Civilný sporový poriadok v čl. 7 ods. 2 základných princípov ustanovenie, podľa ktorého základnou povinnosťou súdu je viesť strany sporu k zmierlivému vyriešeniu sporu

a § 148 ods. 1 druhá veta, podľa ktorého sa o uzavretie zmiery má súd vždy pokúsiť. Z týchto ustanovení sa javí, že pokus o uzavretie zmiery je pre súd povinný úkon. Na druhej strane však nemožno dospieť k tomu, že ak by sa súd o vyriešenie sporu zmierom nepokúsil, bolo by to možné považovať za vadu konania, ktorou by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Je pritom na posúdení každého sudcu prejednávajúceho právny konflikt vybadať, kedy a či vôbec sú strany náchylné na uzavretie zmiery, a kedy naopak nie.

13. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 07.11.2024 vyplýva, že na pojednávaní prítomný právny zástupca žalobcu pred otvorením pojednávania uviedol, že je ochotný sa dohodnúť formou súdneho zmiery so žalovanou a povolil by jej splátky po 200 eur, avšak žalovaná na to reagovala vyjadrením, že je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, ale prácu si hľadá, nemá žiaden príjem, živia ju rodičia a nemá z čoho splácať dlžnú sumu. Žalovaná teda logicky neprejavila záujem o uzavretie navrhovaného zmiery zo strany žalobcu, keďže aktuálne nemá žiadny príjem, nemala by finančné prostriedky na platenie splátok a pritom je otázne, v akom časovom horizonte sa jej podarí zamestnať, aby mala pravidelný príjem. Za daného vyjadrenia žalovanej súd prvej inštancie v predmetnej veci dôvodne nevzhladol možnosť, že by mohlo dôjsť medzi stranami k uzavretiu zmiery, nepovažoval za potrebné, aby sa právny zástupca žalobcu znova vyjadroval a následne otvoril pojednávanie. Týmto postupom súdu prvej inštancie tak podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu žiadnych princípov civilného sporového procesu ako namietala žalobca.

14. Rovnako je nedôvodná námietka žalobcu, že boli porušené jeho práva tým, že mu nebolo umožnené urobiť relevantné opatrenia na odstránenie nedostatkov súdneho konania a bol zamietnutý jeho návrh na vykonanie dôkazu - doloženie prílohy 1 k zmluvám o postúpení pohľadávok.

15. Ako je zrejmé z obsahu spisu, predovšetkým zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.11.2024, súd v rámci uskutočneného pojednávania dodržal postup podľa § 181 ods. 2 CSP, uviedol sporné a nesporné tvrdenia, ktoré dôkazy vykoná, následne oboznámil listinné dôkazy podľa § 204 CSP a rovnako v súlade

s ust. § 181 ods. 2 CSP uviedol predbežné právne posúdenie veci s tým, že vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie ďalšie dôkazy nevykoná; právny zástupca žalobcu následne uviedol, že vzhľadom na predbežné právne posúdenie by doložil plnomocenstvo a prílohu č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pričom súd návrhy žalobcu na ďalšie dokazovanie zamietol.

16. Odvolací súd v uvedenom postupe súdu prvej inštancie nevzhladol žiadne procesné pochybenie a porušenie práv žalobcu. Je potrebné uviesť, že pojednávanie v sporovom konaní je do značnej miery ovplyvnené princípom koncentrácie konania. To platí nielen pre zákonnú koncentráciu konania podľa § 154 CSP, ale aj pre sudcovskú koncentráciu konania podľa § 153 CSP. V zmysle § 153 ods. 2 CSP nemusí súd v rámci sudcovskej koncentrácie konania prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Za daných okolností je rozhodujúcim kritériom prevencia zbytočných prieťahov a hospodárnosť sporového konania, ktoré má striktné kontradiktórny charakter, pri zachovaní princípu individuálnej zodpovednosti strán za konečný procesný výsledok.

17. V prípade umožnenia žalobcovi v danom štádiu konania doložiť označený dôkaz by podľa názoru odvolacieho súdu bola porušená nielen zásada hospodárnosti konania, ale aj zásada koncentrácie konania a princíp rovnosti strán sporu, keď súd vyslovil v predbežnom právnom posúdení nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, vzniklo jej teda právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi. Odvolací súd však žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a žiadne si ani neuplatnila.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).